

Rozsudek Nejvyššího soudu ČSR ze dne 25.04.1980, sp. zn. 3 Cz 24/80, ECLI:CZ:NS:1980:3.CZ.24.1980.1

Číslo: 41/1982

Právní věta: Uložilo-li soudní rozhodnutí provést určité práce a výkony (např. obnovit odtok vody strouhou na pozemku), potom lze soudní výkon tohoto rozhodnutí nařídit jen podle ustanovení § 350 o. s. ř., i když jde o práce a výkony na pozemku povinných. Doložil-li povinný zároveň s podáním odvolání proti usnesení o nařízení soudního výkonu rozhodnutí, že svou povinnost vůči oprávněnému splnil dobrovolně, není to důvodem ke změně rozhodnutí soudu prvního stupně tak, že se návrh na nařízení soudního výkonu rozhodnutí zamítá, nýbrž k zastavení výkonu rozhodnutí usnesením soudu prvního stupně.

Soud: Nejvyšší soud České soc. rep.

Datum rozhodnutí: 25.04.1980

Spisová značka: 3 Cz 24/80

Číslo rozhodnutí: 41

Číslo sešitu: 9-10

Typ rozhodnutí: Rozsudek

Hesla: Odvolání, Řízení před soudem, Výkon rozhodnutí

Předpisy: 99/1963 Sb. § 261

§ 268

§ 350

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 41/1982 sb. rozh.

Uložilo-li soudní rozhodnutí provést určité práce a výkony (např. obnovit odtok vody strouhou na pozemku), potom lze soudní výkon tohoto rozhodnutí nařídit jen podle ustanovení § 350 o. s. ř., i když jde o práce a výkony na pozemku povinných.

Doložil-li povinný zároveň s podáním odvolání proti usnesení o nařízení soudního výkonu rozhodnutí, že svou povinnost vůči oprávněnému splnil dobrovolně, není to důvodem ke změně rozhodnutí soudu prvního stupně tak, že se návrh na nařízení soudního výkonu rozhodnutí zamítá, nýbrž k zastavení výkonu rozhodnutí usnesením soudu prvního stupně.

(Rozsudek Nejvyššího soudu ČSR z 25. 4. 1980, [3 Cz 24/80](#))

Oprávněná se domáhala nařízení soudního výkonu rozhodnutí na podkladě rozsudku okresního soudu v Příbrami z 19. 5. 1977 č. j. 7 C 227/76 - 43, potvrzeného rozsudkem krajského soudu v Praze z 31. 1. 1978 sp. zn. 10 Co 307/77, kterým bylo povinným uloženo, aby obnovili odtok (strouhu) na stavební parcele č. 56/1 a 57 v obci V. v šíři 130 cm na severní straně nemovitosti patřící oprávněné (za obytnou budovou, kůlnou a stodolou), a to ve lhůtě 15 dnů od právní moci rozsudku. Oprávněná navrhovala, aby soud k obnově odtoku (strouhy) nařídil výkon rozhodnutí tak, že ji zmocňuje, aby uvedené práce vykonala sama nebo je dala vykonat na náklad a nebezpečí povinných, a současně aby povinným bylo uloženo potřebný náklad ve výši 1000,- Kčs poskytnout předem do 15 dnů od právní moci usnesení o nařízení soudního výkonu rozhodnutí; dále navrhovala, aby soud povinným ukládal podle ustanovení § 351 o. s. ř. pokuty až do úhrnné částky 20 000,- Kčs.

Okresní soud v Příbrami usnesením rozhodl, že se podle ustanovení § 261 a § 351 o. s. ř. nařizuje soudní výkon rozhodnutí a že se povinným ukládá pokuta 2000,- Kčs; současně povinným uložil, aby povinnost uloženou vykonávaným rozhodnutím splnili do 14 dnů, jinak že jim budou ukládány další pokuty do celkové částky 20 000,- Kčs, které připadnou státu.

Proti tomuto usnesení podali povinní odvolání a poukazovali na to, že uloženou povinnost splnili dobrovolně, a navrhli, aby odvolací soud napadené usnesení změnil tak, že se návrh na soudní výkon rozhodnutí zamítá.

Krajský soud v Praze usnesení soudu prvního stupně potvrdil.

Nejvyšší soud ČSR rozhodl o stížnosti pro porušení zákona, kterou podal generální prokurátor ČSR, tak, že uvedenými usneseními soudů obou stupňů byl porušen zákon.

Z odůvodnění:

Podle ustanovení § 251 a § 261 o. s. ř. zkoumá soud při nařizování soudního rozhodnutí jen na to, zda navrhovaný výkon se opírá o vykonatelné rozhodnutí, zda navržený výkon nepřekračuje povinnosti stanovené vykonávaným rozhodnutím a zda není veden způsobem zřejmě nevhodným. Soud se dále zabývá i tím, zda osoby, jimž bylo vykonávaným rozhodnutím přiznáno právo a uložena povinnost, jsou totožné s těmi, které v řízení o soudní výkon rozhodnutí vystupují jako oprávněný a povinný. Soud se v tomto stádiu řízení nezabývá tím, zda uložena povinnost byla splněna dobrovolně či nikoliv, a vychází v tomto směru z tvrzení oprávněného, obsaženého v návrhu na nařízení soudního výkonu rozhodnutí.

Povinný tu nemůže dosáhnout zamítnutí návrhu na nařízení výkonu rozhodnutí, i když prokáže dobrovolné splnění; může však navrhnout zastavení výkonu rozhodnutí podle ustanovení § 268 odst. 1 písm. g) o. s. ř.

Předpoklady vykonatelnosti rozsudku stanoví občanský soudní řád v ustanovení § 161 odst. 1 a 2 o. s. ř., případně v ustanovení § 162 odst. 1 a 2 o. s. ř.

Podle ustanovení § 257 o. s. ř. lze naříditi a provést soudní výkon rozhodnutí jen způsoby uvedenými v tomto zákoně. Vykonávaným rozhodnutím byla v projednávané věci uložena povinnost provést určité práce a výkony (obnovit odtok vody strouhou na pozemku), které může vykonat i jiný občan nebo organizace než povinný, i když jen ten občan nebo organizace, které mají schopnost k provedení uvedených prací.

Způsob provedení takového soudního výkonu rozhodnutí upravuje ustanovení § 350 o. s. ř. tak, že umožňuje soudu povolit oprávněnému, aby si dal práci provést někým jiným nebo si ji provedl sám na náklad povinného. Přitom může soud povinnému uložit, aby potřebný náklad zaplatil oprávněnému předem.

Nemohl proto v projednávané věci soud postupovat podle ustanovení § 351 odst. 1 o. s. ř. a provádět výkon rozhodnutí ukládáním pokut povinným, neboť stanoví-li zákon pro výkon rozhodnutí k vymožení zastupitelského jednání výlučně způsob uvedený v ustanovení § 350 o. s. ř., nelze užít způsobu jiného. Uvedenému postupu by nebránila ani skutečnost, že by určité práce měly být vykonány případně i na pozemku povinných.

Soud prvního stupně konečně pochybil i tím, že tu část odvolání povinných, v níž šlo o splnění vymáhané povinnosti, neposuzoval podle jeho obsahu (§ 41 odst. 2 o. s. ř.) jako návrh na zastavení výkonu rozhodnutí.

Z uvedeného vyplývá, že napadenými rozhodnutími byl porušen zákon v ustanoveních § 6 a § 120 odst. 1 o. s. ř. ve vztahu k ustanovením § 161 a § 251 o. s. ř., jakož i v ustanoveních § 257, § 258 odst. 2, § 350 a § 351 o. s. ř.